SOUKROMNÍK
Měsíčník Strany soukromníků České Republiky
03 news letter 2023
17. 3. 2023

Z obsahu měsíčníku

- Otevřený dopis | P. Bajer, L. Linek, R. Baránek
- Zaplať Pánbůh, že už jsem tak starý | R. Baránek
- Názorová všechnopárty | L. Linek
- Císař Josef II. a elektromobilita | P. Máca
- Ceny potravin? Sociálně citlivé téma | M. Nejdl
- Živnostník ve svobodné zemi a digitalizace | O. Jarolímek
- Výzvy a příležitosti domácího vinařství | J. Valihrach ml.
- Ach, ty datovky | M. Sklář
- Jak to s námi dopadne | J. Linková
- Fialu zdraví lidí nezajímá | V. Dryml
- Co vláda původně slíbila a nesplní | J. Mačí, J. Gavenda (Seznam zprávy, převzato)
- Medvěděv otevřeně vyhrožuje zničením celého lidstva | A. Švamberk, (Novinky.cz, převzato)

Otevřený dopis

Prezidentovi České republiky panu Petru Pavlovi
Členům vlády České republiky
Poslancům Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
Senátorům Senátu Parlamentu České republiky
Sdělovacím prostředkům
Našim podnikajícím i nepodnikajícím spoluobčanům

Vážené dámy a pánové ze samého vrcholu politické moci,
stále více se proslýchá, že vláda Petra Fialy se chystá k dalšímu velmi závažnému kroku, který může zapříčinit ukončení podnikání dalšího značného procenta hlavně malých firem. Tím krokem je zvýšení odvodů OSVČ až na úroveň zaměstnanců. S tímto ekonomickým bludem, který se vždy po čase objevuje, bojujeme už mnoho let.
Některé vládní garnitury jsou v honbě za penězi do státního rozpočtu ochotné srovnávat nesrovnatelné. OSVČ a zaměstnanci jsou nesrovnatelné kategorie!!! Je zarážející, že i tzv. ekonomické kapacity jako pan Švejnar a další z vládních poradních kruhů jsou ochotny tyto bludy veřejně hlásat. Buď tomu nerozumějí, a tedy nejsou kapacitami, anebo pracují v něčím zájmu.
Pokud se o výše uvedené Fialova vláda pokusí, tak by si jako prý pravicoví politici měli uvědomit, že kromě likvidace tisíců soukromníků je ještě navíc jako voliče nahánějí do politické náruče, která rozhodně není pravicová. K tomu debilita povinného zřizování datových schránek a řady soukromníků se sníží o další značné procento. Vzniká tady tak nejhorší situace od roku 1989. Tyto kroky už nejdou odpustit. Ženete jimi mnoho lidí do neštěstí. My musíme udělat vše proto, aby se Vám to nepodařilo. Budeme velmi pozorně sledovat, co říkáte a jak hlasujete!!!

Petr Bajer, předseda Strany soukromníků České republiky
Ing. Ladislav Linek, 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky
Rudolf Baránek, zakladatel a člen vedení Strany soukromníků České republiky

Pro ekonomicky a politicky bloudící:
ŽIVNOSTNÍK, OSVČ
+ (spíše pro stát)
Může pracovat, živit sebe, svou rodinu, své zaměstnance, přispívat na tento přebujelý stát, ale hlavně je SVOBODNÝ.

Velice málo čerpá ze státního rozpočtu, neúčastní se různých dotačních bitev a jiných finančních kulišáren z peněz daňových poplatníků. Toto je vyhrazeno jiným, kteří pak ještě na živnostníka ukazují prstem.
Jsme jeden z mála států v Evropě a patrně i na světě, kde příjmy ve veřejné sféře jsou násobně vyšší než ve sféře soukromé. Řady zaměstnanců placených z veřejných peněz se drtivě pro státní rozpočet zvyšuje.
Když je to tak výhodné být OSVČ, tak proč jich ubývá. Zkusit si podnikat může přece každý.

– (pro živnostníka)
Platí všechny možné daně: silniční, z příjmu, DPH, z nemovitosti a poplatky: z odpadu, za parkovací zónu atd., které jsou vždy vyšší než pro ostatní občany.
Nemá dovolenou. Pokud ji má, nevydělává a nikdo mu ji neplatí.
Nemá žádné benefity.
Platí za zaměstnance tzv. parafiskál a v podstatě i daň z příjmu. Když nebude nikoho zaměstnávat, nebude to mít kdo platit.
Ručí celým svým majetkem.
Pokud si nepřiplácí (a to většina z nich nedělá, protože vyjde jen tak tak), nemá nemocenskou.
A když si ji připlácí, tak ji má až po 3 měsících placení příplatku. Zaměstnanec má nemocenskou ihned od 1. dne.
Nemá nárok na OČR (ošetřování člena rodiny).
Musí platit povinné pojištění.
Nemá minimální mzdu.
Pokud nedostane zaplaceny své vystavené faktury, nemá „mzdu" žádnou. Proto většina živnostníků žije ve stálém strachu a napětí.
Nemá žádné valorizace příjmů.
V době covidu byl nejvíce postižen proticovidovými opatřeními a dosáhl na minimum pomoci či odškodnění

Zaplať Pánbůh, že už jsem tak starý a nedožiju se toho

Rudolf Baránek zakladatel Strany soukromníků České republiky | člen vedení strany

Výše uvedené říkal můj otec, také Rudolf Baránek vždy, když se dělo něco, čemu úplně nerozuměl. K tomu ještě vždy mávl rezignovaně rukou.

Výhodou jeho generace do 17. listopadu 1989 bylo to, že veškerý bordel, který byl ve státě, šel svést na KSČ. A v drtivé většině to byla pravda.
Já jsem nechápal, jak může být rád, že už je starý. Čas běžel a starý jsem už já. Ale bohužel se mnohého dožívám. A vadí mi to.
Na rozdíl od mého otce já ještě nehodlám na situaci rezignovat. Než se rozepíšu, tak konstatuji, že jsme velmi smutný z toho, jaká je v České republice politická i hospodářská situace 33 let po sametové revoluci. Velmi usilovně si kladu otázku, proč tomu tak je a co s tím.

Vše vychází z mých obav o demokratický vývoj v naší zemi a o nebezpečí, které hrozí celému soukromnickému stavu 33 let po listopadu 1989.
Zamysleme se společně nad důvody, které uvedu.

- Vláda Petra Fialy, která o sobě říká, že je středopravicová, by se vší pravděpodobností situaci v republice zvládala, kdyby se Evropa ze známých důvodů nedostala do hluboké a nebezpečné krize.
- Více jak rok působení současné vlády ukázal, že vše mají mocensky postavené na 108hlasé většině v parlamentu.
- K tomu si postavili několik „odborných poradenských skupin" a s ostatními nekomunikují!!!
- Prozatímním vrcholem je to, že o jejich záměru „snižování důchodů" se představitelé odborů a zaměstnavatelů v Tripartitě dozvěděli z tisku a sociálních sítí.
- To si nedovolil ani Václav Klaus po uchopení moci v létě 1992. A ten tripartitní vyjednávání velmi upřímně nenáviděl. Toto nemám z tisku, v té době jsem byl místopředsedou Tripartity a prožil jsem to osobně.
- Už předlouhé měsíce požírá inflace úspory i s lidmi. Rychle se zvyšuje procento lidí, kteří situaci ekonomicky nezvládají a dostávají se do zásadních problémů. Přestávají věřit vládním slibům, že se to rychle změní. Mezi lidmi narůstá přesvědčení, že si se situací nevědí rady, ale nechtějí to přiznat. Popis situace např. ministrem práce a sociálních věcí nebo ministrem zemědělství je v tom jenom utvrzuje.
- Vláda Petra Fialy se chystá k dalšímu velmi závažnému kroku, který může zapříčinit ukončení podnikání dalšího značného procenta hlavně malých firem. Tím krokem je zvýšení odvodů OSVČ až na úroveň zaměstnanců. S tímto ekonomickým bludem, který se vždy po čase znovu objevuje, bojujeme už moře let.

Některé vládní garnitury jsou v honbě za penězi do státního rozpočtu ochotny srovnávat nesrovnatelné. OSVČ a zaměstnanci jsou nesrovnatelné kategorie!!! Je zarážející, že i tzv. ekonomické kapacity jako pan Švejnar a další jsou ochotny tyto bludy také hlásat.
Buď tomu nerozumí, a tedy nejsou kapacitami, anebo pracují v něčím žoldu, třeba vládním, jsou tedy prodejní. Pokud se o toto Fialova vláda pokusí, tak by si jako prý pravicoví politici měli uvědomit, že kromě likvidace tisíců soukromníků je ještě jako voliče nahánějí do náručí ANO a SPD.
Musíme udělat vše proto, aby se jim to opět nepodařilo.
Na závěr mi dovolte se vyjádřit k volbě prezidenta republiky. Opět se potvrdilo, že my, kteří jsme se po 17. listopadu 1989 snažili o změnu režimu a všeho, co k tomu patří, jsme se zásadně spletli v odhadu „nátury" spoluobčanů. Druhé kolo prezidentských voleb nás postavilo do situace, že jsme měli možnost vybrat si mezi dvěma bývalými členy KSČ, kteří k tomu měli ještě navíc politickou „přidruženou výrobu". I já jsem přesvědčen, že nic horšího, než Miloš Zeman už nemůže být. Generál se zdá být kultivovaný, s určitým přehledem a zkušenostmi, nemá rysy opilce a lidé kolem něho se jeví dobře vybraní. Mě ale zarazilo, kolik lidí, aniž by ho znalo, bylo ochotno vytvářet davy obdivovatelů a zpívat oslavné chorály.
Značné procento polistopadových vládních představitelů bylo, většinou do roku 1970, členy KSČ. Když při rozhovorech zjistili, že jsem do té party nepatřil, tak říkali: „Pánbůh nám dopřál, abychom své hříchy a poblouznění z mládí odpracovali." A Valtr Komárek, Václav Valeš, Milan Uhde, Jan Vrba a mnoho dalších se o to snažilo. Pan generál zatím nic takového neřekl, ale věřme, že si je toho vědom a projeví se. Volbami dostal šanci si své předlistopadové hříchy odpracovat ve prospěch národa. Je nutné jeho „vývoj" sledovat. Jinak bude mít pravdu bývalý předseda KSČM Vojtěch Filip, který před 2. kolem prezidentských voleb řekl: „To, že ve 2. kole voleb prezidenta České republiky kandidují pouze bývalí členové KSČ ukazuje i 33 let po převratu, že kádrová politika komunistů do roku 1989 byla velmi dobrá." Nevím jak vy, ale já jsem větší facku už dlouho nedostal.
Pravicová Strana soukromníků České republiky je ve velmi obtížné situaci. Nechceme do vlády Petra Fialy za každou cenu kopat. Ale tím, že ji nezajímají názory, návrhy a skutečnosti mimo jejich tlupu, si podřezává větev sama pod sebou. Na to, aby se probudili do reality, už jim moc času nezbývá. Zadělávají si na dramatický vývoj.

Názorová všechnopárty

Ing. Ladislav Linek živnostník | ekonom | 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky

Po delší době se vracím v krátkosti k hodnocení událostí u nás i ve světě. Z pochopitelných důvodů zde vynechávám otázku kolem živnostníků, neboť této otázce se v jiných materiálech věnuji v poslední době neustále.

Tak tedy začnu třeba následovně. Při uklízení šuplíku jsem našel „placku" s mužem 28. října a prvorepublikovým ministrem financí panem Aloisem Rašínem. A nedalo mi to, abych porovnal dobu, která se liší o jedno století. Jistě, Alois Rašín by ekonomický asketa. Byl ekonomicky přísný, někdy snad až moc, v ekonomické politice státu, ale byl nesmírně přísný i sám na sebe. V době, kdy se ostatní státy zmítaly v hyperinflacích, tak česká koruna patřila mezi nejsilnější měny světa. Slovo dotace nikdo neznal.

A zejména jeho heslo, které dnes zní naprosto šíleně „Služba státu má být zadarmo“, je dnes nemyslitelné jen nadhodit. A tímto se přenáším do současné doby, do české reality.

Nejprve k důchodům. Jako důchodce si přeji zvýšení důchodu o 10 000 Kč, jako ekonomovi je mi jasné, že KAŽDÉ zvýšení důchodů je pro náš rozvrácený finanční systém smrtelné. Jednou bude muset vystoupit někdo hodně odvážný a říci pravdu. Žádná tzv. „reforma“ důchodového systému NEEXISTUJE. Na důchody, resp. na důchody v této výši, v nedaleké budoucnosti prostě NEBUDE. A žádný „učenec“, teoretik ekonomie či důchodová komise to prostě nezmění.

A to mne přivádí na další myšlenku. Když chci někoho financovaného z veřejných peněz omezit, musím začít u sebe. Rozhodně si nezvyšovat (když už ne snižovat) platy a prebendy a stejně tak postupovat proti státním zaměstnancům bez výjimky. Jízlivě mohu poznamenat, že ti, kterým se to nebude líbit, mohou odejít pracovat k živnostníkovi, nebo začít podnikat samostatně.

Teď k dalšímu tématu. Ti, co se kapsují (snad i neoprávněně), jsou rozděleni na hodné a zlé. Ti zlí jsou banky a energetické společnosti. Těm byla vpálena Windfall Tax. Ti hodní jsou agrobaroni a potravinářské řetězce. Na ty se dělá opatrné bububu. Mohou se jen smát. Závratné ceny potravin ale jistě může ovlivnit i trh. Dokud to budou lidi kupovat…

Stále čekám na to, kdy už někdo, nevím už jaká vláda, šlápne na vyhazování peněz prostřednictvím dotací. Často naprosto nesmyslných. Kdy dojde k deagrofertizaci státní správy a opravdovému snížení počtu státních úředníků?

Když Rusové přepadli Ukrajinu, nejostřeji vystoupili ti, kteří s nimi měli mnohaleté, pohříchu špatné, zkušenosti. My, Poláci a pobaltské země. Orbán v Maďarsku si jede svoje a hraje to na obě strany, Slovensko někdy lavíruje. V západních zemích je to složitější, neboť personální unie v ruských firmách byla daleko těsnější. Proto se dlouho kroutili jako hadi. Poslední zpráva (z 5. 3. 2023) mi však přeci jen trochu vyrazila dech. Rakousko odebírá z Ruska 100 % plynu. A nikdo jim nenadává. Oni jsou neutrální, když se to hodí. Jejich zelený prezident reklamně jezdí jen na kole a odmítá škodlivou jadernou energetiku, ale ruský plyn mu nesmrdí. Pokrytci.

A na závěr doufám, že to bývalý prezident M. Zeman s rentou 50 000 Kč a důchodem 23 000 Kč měsíčně, s placenou asistentkou (manželkou) po deseti letech s platem kolem 300 000 Kč, pokud se nějak uskrovní, protrpí. Snad abych mu přispěl. Anebo je to další námět pro regulaci státního rozpočtu? Také pevně doufám, že se bude řešit ten hradní myslivecko-lyžařsko-alkoholový spolek a nezamete se to, jako vždy, pod koberec.

Císař Josef II. a elektromobilita

Ing. Mgr. Petr Máca, MBA podnikatel | člen vedení Strany soukromníků České republiky | předseda její Zdravotnické sekce

Když císař Josef II. v roce 1781 zrušil nevolnictví v českých zemích, nečinil tak myslím z lásky ke svým poddaným, ale z ekonomického pragmatismu. Strávil hodně času touláním po venkově své říše a poznal, jak zbídačená je. Byl na tehdejší dobu moderní. Pochopil, že volný pohyb pracovních sil je základem ekonomické prosperity. Rakousko-Uhersko bylo třetí nejlidnatější zemí tehdejší Evropy.

Stejně tak o necelých 200 let později zakládající členové EHS v roce 1968 definovali jako základ prosperity svých členů volný pohyb zboží, služeb a osob. Ano, to byly doby, kdy se na celoevropské úrovni řešily věci pro ekonomiku důležité, nikoliv počty pohlaví a kvóty.

Jistě že Josef II., ani první předseda EHS W. Hallstein neměli sílu ani vůli řešit skutečnou mobilitu lidí, ale na tehdejší doby to bylo hodně vizionářské. A ukázalo se, že správné. Tenkrát hlavně řešili zrušení bariér při přesídlení, ale efekt mobility lidí byl už tehdy znát.

Sám nerozumím spoustě věcem. Tedy upřímně, je toho mnohem víc, čemu nerozumím, než v čem se dokážu zorientovat. Snad jen při svém věku pamatuju víc, než poslední dekádu a dokážu srovnávat. Přitom se nebráním ani hledět do příštích let, ještě nejsem ve věku, abych žil jen ze vzpomínek.

Relativně nedávno měl u nás automobil doma jen tu a tam někdo. Pokud v roce 1989 bylo průměrně 4,3 obyvatel na auto (započtena i nesoukromá vozidla), vloni už jenom něco přes 1,5 člověka. Pokud za časů mého mládí byl i výlet z vesnice do města okresního věcí plánování, dnes je běžnému motoristovi už malá republika. Auto, tedy prostředek individuální mobility, je dnes naprosto běžnou součástí většiny domácností, je docela dobře dostupné. Já si myslím, že je to fajn.

Celé dětství i posledních 30 let žiju na venkově, jsem hrdý venkovan a fakt to tady mám rád.

A tak vidím, že dnes není většina lidí na vsi odkázaná jen na místní koloniál, většina si nakoupí kde chce a kdy chce. Ale i do toho místního obchodu své zboží dopraví i malý místní i přespolní producent. Když jsem se do dnešního bydliště před lety nastěhoval, bez objednání jsem v pátek chleba nedostal. A auto jsem neměl.

Nejsme dnes tady na vsi odkázáni ani na jediného místního řemeslníka, dnes není problém, aby mi přijel vodovod opravit i z desítky kilometrů vzdáleného městečka. Teda, pokud ho seženu.

Pokud tady na vsi soused není spokojený se svou prací, není velký problém za ní dojíždět. Stejně tak do místní firmy může přijet schopný zaměstnanec i zdaleka.

Pokud nejste spokojení se svým lékařem, není složité za ním někam dojet. A naopak, i do malých městeček přijíždí lékař. Individuální mobilita umožnila větší specializaci ve všech lékařských oborech. Prostě za specialistou najednou můžeme přijet, nebo on za námi.

Ne, prosím neříkejte nám venkovanům, že individuální mobilitu nahradí doprava hromadná a komunikační technologie. Prostě nenahradí.

A tak se nám Evropský parlament usnesl, že po roce 2035 již nekoupíme auto se spalovacím motorem. Prý kvůli ekologii. Nevím, nejsem expert ani přes automotiv, ani přes ekologii, ale nějak mi to nevychází. ▶

Snad ale rozhodují moudřejší, nebo ti skutečně moudří jim radí. Mám ale trošku strach, že se na něco zapomíná.
Dnes asi už nikdo nepochybuje, že elektromobily (dnes jediná alternativa k hnusným benzínovým a naftovým motorům) nebudou levné. Na rozdíl od málem nesmrtelných nafťáků se zdá být omezená i jejich životnost. Optikou událostí posledního roku ani nevypadá, že by snad náklady na používání elektromobilu byly až tak výhodné. Na omezené zdroje energetické ani nehledě.
Já jsem velký fanda rozvoje lidského poznání. Sám občas s pobavení vzpomenu, co je dnes běžné a před 15 lety takřka nepředstavitelné. Ale komerčně se elektromobily začaly prosazovat už na sklonku minulého milénia a popravdě, převratné změny jsem nezachytil. Opravdu můžeme něco takového čekat pod taktovkou direktiv za 12 let? Taky by mi to možná mohlo být jedno, zákaz bude od roku 2035, nějakých 10 let se snad i při vhodné „kubanizaci" automobilismu budeme moct spolehnout na stará a škaredá auta se spalovacím motorem. I když určitě bude snaha (nejlíp přes daně, to funguje) zbavit nás tíhy jejich používání. Jen mi prostě stále nějak nesedí, proč tak máme činit?

Z čeho mám strach? Potlačením individuální mobility (bude to prostě asi příliš drahé) se dočkám, že:
- si nezajedu nakoupit do sousedního města
- řemeslník bude mít víc komplikací za mnou přijet
- zaměstnanec bude mít omezenou volbu zaměstnavatelů, a naopak

A celkově prostě omezená individuální mobilita zpomalí přirozený rozvoj společnosti, její ekonomiky a kvality života. Anebo povede k dalšímu vylidnění venkova.
A já stále nevím proč. Popravdě, prostou trojčlenkou mi ta eko-výhodnost elektromobility nějak nevychází. Třeba mě někdo poučí.

Ceny potravin? Sociálně citlivé téma

Martin Nejdl chovatel plemenného skotu | člen vedení strany | předseda její Zemědělské sekce

Ceny potravin se týkají každého z nás. Již několik měsíců se ceny potravin pohybují v nezvykle vysokých číslech. Novináři křičí na politiky, kdy už konečně přijdou s nějakým jednoduchým řešením a celý trh s potravinami se opět vrátí do přijatelného normálu. Situace je však velmi složitá a neexistuje jednoduché řešení, které by dlouhodobě fungovalo.

Ministerstvo zemědělství v čele s ministrem Zdeňkem Nekulou zvolilo strategii „poukazování". Ministr poukazuje a zvedá ukazováček na potravinové řetězce, které se dopouštějí nadměrné přirážky u některých základních potravin. Tato strategie působí na veřejnosti spíš komicky a řetězce si svoji politiku hrají dál. Nutno podotknout, že ministr je v nezávidění hodné situaci. Většina obchodních řetězců u nás má zahraničního majitele anebo je součástí nadnárodních společností. Vše probíhá v rámci volného celoevropského trhu. A jakékoli omezení nebo zásadní intervence mohou být proti evropské legislativě. Slepujeme tedy pouze politickou šarádu, kde potravináři obviňují řetězce, řetězce zase potraviná̌re a potravináři zemědělce.

Bláhové rady dnešní opozice ohledně snížení DPH na potraviny by problém prázdné státní kasy ještě zhoršil. Jak z toho tedy ven? Máme za sebou první válečný rok v Evropě. Zažili jsme během roku 2022 energetickou krizi, která ještě částečně doznívá. Stejně tak ceny pohonných hmot během roku 2022 atakovaly svá maxima.
Dnes řešíme potraviny, bez kterých se nikdo z nás neobejde. Pro zachování sociálního smíru je zásadní, aby vláda byla schopná zajistit cenovou dostupnost základních potravin. Dále je nutné, aby stát podpořil potravinové banky pro nejpotřebnější. A kdy můžeme očekávat snížení cen? Fakt je ten, že obchodní řetězce většinou kopírují inflaci, která je dnes zhruba na 18 %. Český spotřebitel je specificky naučený na slevové akce a každá společenská vrstva upřednostňuje jiný sortiment zboží. Ukazatel nabídky a poptávky v potravinářském prostředí funguje velmi pružně, protože potraviny se jednoduše řečeno kazí. Nezbývá nám tedy nic jiného, než se v této nelehké době naučit s potravinami neplýtvat a vzpomenout si na to, že chléb je Boží dar.

Živnostník ve svobodné společnosti a digitalizace

RNDr. Otto Jarolímek, CSc. Podnikatel | vysokoškolský pedagog | zastupitel města Turnov | člen vedení Strany soukromníků ČR | místopředseda její Energetické sekce

Dosavadní vývoj.
V první polovině devadesátých let se stal živnostník jedním ze symbolů znovu získané ekonomické svobody. Živnostník byl člověk, který není závislý na státu, chce po něm pouze zajištění své osobní bezpečnosti a vytyčení základních mantinelů pro svoje hospodářské aktivity a za to je ochoten přispívat ze svého zisku na jeho fungování určitou nepříliš velkou částkou ve formě daní. Živnostník požaduje malý, levný, ale v přesně definovaných oblastech výkonný státní aparát, který mu bude zcela minimálně zasahovat do života. ▶

Nad rámec tohoto konceptu byl většinově ochoten akceptovat povinné zdravotní a sociální pojištění, které je sice jednoznačným omezováním svobodného rozhodování jednotlivce a brzdou ekonomické prosperity, zároveň je však od poloviny dvacátého století plně etablované v celé Evropě. Jeho reforma je věcí velmi obtížnou a jeho případné odstranění je téměř nemožné. Každý, kdo by se o něco takového pokusil, získává okamžitě punc politického extremisty.

Koncem devadesátých let po nástupu socialistické Zemanovy vlády se začaly nad živnostníky stahovat mraky. Mnohé útoky měly zdánlivě technický charakter. Zužoval se okruh volných živností, rostly požadavky na kvalifikační předpoklady u živností vázaných. Novelizovaly se bezpečnostní a hygienické normy, které jsou v naší republice asi nejpřísnější na světě. Zvláště pro provozovatele restauračních zařízení a potravinářských obchodů začalo při příchodu kontrolních orgánů platit příslovečné: „Ono se vždycky něco najde". Svobodné obchodní vztahy na pracovištích (tzv. Švarc systém) byly kriminalizovány. Tento administrativní útok proti živnostníkům byl doprovázen i změnou společenského klimatu. Levicoví politikové spolu s odborářskými vůdci a havlistickými intelektuály začali líčit živnostníka jako parazita, který okrádá stát i své zaměstnance.

V následujícím období za Topolánkovy a Nečasovy vlády došlo k určitému uvolnění. Snaha o odstranění administrativní šikany iniciovaná obnovenou živnostenskou politickou stranou, Stranou soukromníků České republiky, však zůstala v půli cesty. Rok 2013 přinesl návrat vlády socialistů podporovaných beztvarým politickým hnutím nového ochránce „obyčejných lidí" Andreje Babiše. Právě on se stal ztělesněním nového brutálního útoku proti živnostníkům a drobným podnikatelům. Elektronická evidence tržeb (EET), platba DPH z faktur vydaných ale ještě nezaplacených a různé další byrokratické nesmysly přivedly mnoho živnostníků k úvahám o smysluplnosti jejich další samostatné ekonomické aktivity.

Živnostník za vlády Petra Fialy

Část živnostníků nástup vlády Petra Fialy v roce 2021 přivítala. Tato vláda si říká pravicová, přičemž tento termín lze vykládat z různých hledisek. Příslušnou analýzu ponechme nyní stranou, může být tématem některého z dalších příspěvků. Zde se omezme na konstatování, že pravicovost by měla souviset i s podporou samostatné ekonomické činnosti občanů. Jaká je ale skutečnost? Pravdou je, že Fialova vláda po určitém váhání zrušila nejstupidnější výstřelky babišovské éry, především onu již zmiňovanou EET. Našla si však na živnostníky jiný bič, který můžeme s lehkou nadsázkou nazvat násilnou digitalizací. Jejími konkrétními aktuálními projevy jsou povinné zavádění datových schránek a povinně elektronická forma přiznání k dani z příjmu fyzických osob.

Digitalizace dat a elektronická komunikace jsou samozřejmě významnými nástroji pro zvýšení výkonnosti a efektivity státní správy a mohly by vést i k podstatné redukci počtu státních úředníků. Skutečnost, že se tak neděje, má jiné důvody. Digitalizace je výhodná i pro větší firmy a zalíbení v ní našla i část živnostníků. Ve vztahu státu k občanovi, a to i k občanovi samostatně výdělečně činnému, však musí i v této věci platit princip dobrovolnosti. Pro mnoho živnostníků je elektronická komunikace zbytečná, nepohodlná a zatěžující a dali by přednost klasické „papírové" komunikaci. Stát se je snaží násilně digitalizovat a výsledkem je hromadné rušení živnostenských oprávnění a přechod od samostatné výdělečné činnosti k zaměstnaneckému poměru. Co do počtu likvidovaných živností je současný trend možná ještě hrozivější než v době babišovské EET kampaně. Jde však samozřejmě především o ty „nejmenší" živnostníky, a proto je celkový makroekonomický efekt této akce téměř zanedbatelný a vláda jej vůbec nevnímá. Zásadní je však efekt sociální. Osoby samostatně výdělečně činné jsou oporou a zárukou svobodné společnosti a jejich úbytek spojený se zvyšováním počtu občanů závislých na státu a na velkých (obvykle nadnárodních) korporacích znamená přímé ohrožení jejího dalšího svobodného rozvoje. Zasaďme se tudíž o to, aby násilnou digitalizaci potkal stejný osud jako babišovskou EET.

Výzvy a příležitosti domácího vinařství

Josef Valihrach ml. vinař | mezinárodní rozhodčí vín | sympatizant Strany soukromníků České republiky

V dnešní době „blbé nálady" se to sice nemusí tak zdát, ale rád bych začal tím, že v naší zemi se udělalo pořádný kus poctivé práce, a ne všechno je zase tak špatné, jak věci vnímáme při současné neustálé mediální masáži.

Zároveň si ale musíme dávat velký pozor, abychom o těžce vydřené pozice a živobytí pro řadu rodin nepřišli. Stále více platí - „Co vinař, to soukromník." Záměrně se vyhnu největším vinařstvím a pak také „plničům" s neprůhlednou vlastnickou strukturou. Nicméně doba družstevního vinařství naštěstí uplynula a nyní se konečně mnohým podařilo splnit si své sny.

Vinou přebujelé byrokracie by však o ně mohli také přijít. Každý soukromník má starostí nad hlavu, ale na náš sektor se toho poslední dobou valí tolik, že vidím u kolegů často znechucení i rezignovanost. Pro příklad: Výzva první – složitá legislativa naše, i přicházející z EU:

Z hlediska historie se evropské vinařské právo vyvíjelo podle nařízení Rady (EHS/ES/EU) následovně: 1962 první nařízení (mělo 2 strany textu), 1970 doplňující nařízení (19 stran),

1979 vydána 2 nařízení (celkem 56 stran), 1987 dvě nařízení (celkem 68 stran), 1999 (84 stran) od 2007 pak jen ta hlavní nařízení mají 204 stran a člověk musí hlídat další „drobnosti". Poslední takovou bitvou byla snaha o zavedení stejných zdravotních varování, jaké mají cigarety. Takzvaná BECA (Beating Cancer) strategie navrhovala „redukci alespoň 10 % ve škodlivé spotřebě alkoholu do 2025". Byl za ni zodpovědný speciální výbor evropského parlamentu a návrh provázející zprávy se posunul do radikálních pozic. O čemž svědčí i rekordní počet pozměňovacích návrhů (1537) k návrhu zprávy. Společně s CEVI (Konfederace evropských nezávislých vinařů) jsme se snažili o kompromis a důraz na zodpovědnou konzumaci,

ale stigmatizace vína, jako tvůrce rakoviny jsme nemohli přijmout. Vše dogmaticky vycházelo z jedné studie WHO, která je rozporována množstvím odborných studií publikovaných v renomovaných vědeckých platformách. Každý poslanec, který byl ochotný nás podpořit, musel čelit očerňování, které bylo završeno tím, že hlasování proběhlo v den boje proti dětské rakovině. Nakonec byla přijata kompromisní varianta, ale zdravotní výbor prosadil téměř přesné přepsání svých návrhů do legislativy v Irsku. To je evidentní trojský kůň, kterým se bude obhajovat další snaha o prosazení těchto návrhů, jako o pouhou „normalizaci" unijní legislativy. Kdyby se nám toho zdálo málo, tak od 6. prosince tohoto roku má přijít revoluce v podobě povinných údajů na etiketách. Jde o pozměňovací nařízení k Společné zemědělské politice, kde je zvláštní regulační rámec pro víno: společná organizace trhu (CMO). Zjednodušeně z rozpracovaných strategií plyne, že: Všechna vína prodávaná na trhu EU budou muset uvádět seznam složek a výživové údaje na 100 ml. Buďto budeme muset uvádět všechny informace na etiketě (výživové údaje a seznam složek) v jazyce země uvedení na trh. Nebo budeme muset uvádět informace přístupné přímo prostřednictvím kódu na etiketě (s výjimkou kalorií, které musí být uvedeny na láhvi) na internetu. To, že list ingrediencí stále není definován a malá vinařství to nebudou mít šanci stihnou, na to už jaksi není brán zřetel. Úplně se pak vyhnu diskuzi o spotřební dani na víno, což by nebyl až tak finanční problém, jako spíše byrokratická katastrofa likvidující menší vinaře, vinotékaře atd. Pak by už opravdu zbylo jen „průmyslové" víno v marketech.

Samozřejmě nám zůstávají i klasické výzvy jako celosvětový přebytek levného vína s výrazně méně regulacemi a byrokracií. Větší riziko špatné sklizně, kvůli výrazným výkyvům počasí a jarním mrazům. Nesmíme také zapomínat na klesající spotřeba vína u mladé generace. I covidové problémy stále přetrvávají. Například rychle rostoucí cena skla a jeho dostupnost. Nedostatek pracovních sil a transportních kapacit. Nemluvě o cenách všech vstupů. Při tomto všem je složité dále snižovat náskok zavedených vinařských zemí a konkurovat pozici „Nového světa".

Naštěstí se stále najde řada věcí, které nám stále dělají radost a vlévají novou krev do žil.

Narozdíl od zavedených vinařských zemí máme větší možnost selekce ideálních odrůd pro nové podmínky. Přes všechny komplikace strmě stoupá renomé našeho vinařského sektoru v zahraničí, což nám také otevírá možnosti spolupráce a společného postupu podobně zaměřených profesních sdružení v rámci EU. Naše vína se daří dostávat na nové, dříve neznámé exportní trhy. Třeba se jednou dočkáme i zlepšené ochrany před klamavým značením vína od plničů, kteří za obrázkem nějakého moravského zámku na etiketě skrývají levné víno z dovozu. Jedno je však jisté. Stejně jako ostatní soukromníci se o naši budoucnost musíme postarat sami. A to spíše navzdory práci oficiálních institucí než díky jim.

Ach, ty datovky

Ing. Martin Sklář živnostník | zastupitel obce Doubravice nad Svitavou | předseda Rybářského spolku okresu Blansko | člen Strany soukromníků České republiky

Tak máme za sebou začátek roku 2023 a do vínku jsme jako soukromníci a malí živnostníci dostali od státu nového našeho kamaráda, a to datovou schránku. Ok, nic proti digitalizaci státní správy, určitě krok vpřed, ale tak jako vždy zase tak nějak na půl a po česku.

Datovou schránku jsem již měl jako fyzická osoba, nyní mně stát přidal další datovou schránku pro podnikající fyzickou osobu, a protože jsem předsedou rybářského spolku, obdržel jsem i třetí datovou schránku, která se váže na moji osobu. Panečku, to se tedy mám, tři datové schránky! Stát mě má rád, tolik datových schránek jsem si snad ani nezasloužil, jsem na ně hrdý, chtěl bych i čtvrtou a pátou, možná šestou.

Sice jsem asi nepochopil rozdíl datové schránky pro fyzickou osobu a pro fyzickou osobu podnikající, ale budiž, asi to stát ví, jen kdyby to taky věděli ti všichni úředníci různých úřadů a institucí, protože pak najednou člověk zjistí, že od jednoho úřadu dostane dokument do „datovky" fyzické osoby, druhý úřad vám pošle dokument do „datovky" podnikající osoby – a to už přestává rozum stát. K tomu absolutně nekomfortní webové rozhraní, kde se ke každé schránce musíte přihlašovat zvlášť. Neustále se logujete cestou identity občana, takže jen klikáte, píšete hesla, potvrzujete, čekáte a pak si možná přečtete dokument, který je kolikrát naprosto zcela zbytečný.

Stát uvádí, kolik máme v republice drobných podnikatelů a živnostníků. Opravdu je jich hodně. Číslo není podstatné. A já se ptám kolikrát sám sebe, když nás je tolik, proč živnostníci nevolí svoji stavovskou stranu? Vždyť je to úplně jiná strana než ty, které vidíme každý den, je stavovská a měla by být čest ji volit a být jejím členem. Tak jako mnozí z nás jsou členové spolků, ať jsme myslivci, rybáři, hasiči, zahrádkáři či včelaři, taky cítíme tu naši stavovskou čest být členem toho svazu nebo spolku, tak proč tolik nevolíme svoji stavovskou stranu? Příští rok nás čekají několikery volby: hlavně do krajů, někde do Senátu a taky nás čekají volby do Evropského parlamentu.

Myslím si, že bychom měli začít oslovovat naše drobné živnostníky a podnikatele a udělat vše pro to, abychom se dostali do zastupitelstev krajů. To je základ, pak můžeme pomýšlet výš.

Sám jsem si vyzkoušel v loňském roce kandidovat do Senátu. Boj to nebyl rovný: válčili jsme s velkými stranami a jejich aparátem, jejich zázemím, jejich financemi. S tím se člověk nemohl porovnávat, ale to jsem předpokládal. I tak však necelých tři tisíce hlasů v okrese Blansko není málo. Kdybychom v rámci jakéhokoliv okresu získali aspoň tyto hlasy, pak v těch krajích prostě budeme a můžeme našim živnostníkům pomáhat a hájit jejich zájmy i na krajské úrovni. A hlavně je zapotřebí, aby ty zavedené strany již více nám nejen v krajích neškodily.

Kraj je oprávněn vyjadřovat se k návrhům státních orgánů, které se dotýkají působnosti kraje. Státní orgány jsou povinny, pokud je to možné, předem projednat s hejtmanstvím opatření dotýkající se působnosti kraje, a to není málo, z toho se pro naši stavovskou stranu dá hodně využít. Tak udělejme už nyní vše pro to, abychom v příštím roce v těch krajských zřízeních byli.

Jak to s námi dopadne?!

Jitka Linková vedoucí Republikové kanceláře strany

Představte si situaci. Po ulici jde maminka, tatínek a jejich dvě děti. U výlohy hračkářství začnou děti žadonit o zakoupení toho a onoho.

Maminka se podívá do peněženky, tatínek na účet prostřednictvím mobilního bankovnictví a zjistí, že si nemohou dovolit koupit dětem požadované hračky. Vysvětlí to tedy nebohým dítkám a jdou smutni domů. Zkusí více šetřit, najít si lepší místo, aby mohli dětem alespoň něco dopřát.
Situace druhá. Po ulici jde maminka, tatínek a jejich dvě děti. U výlohy hračkářství začnou děti žadonit o zakoupení toho a onoho. Maminka se podívá do peněženky, tatínek na účet prostřednictvím mobilního bankovnictví a zjistí, že si nemohou dovolit koupit dětem požadované hračky. Přesto maminka jde a koupí jednu hračku za peníze, které měla připravené na úhradu nájemného a tatínek si vedle v „bance" vezme další rychlou půjčku. Což, má teprve tři, ono to nějak dopadne. A koupí hračku i druhému dítku. Jdou domů a po čase špatně dopadnou.
Pokud by byli všichni občané naší drahé vlasti alespoň trochu při smyslech, chovali by se jako rodiče v první situaci. Pak bychom měli jakousi šanci, že nepřivedeme státní rozpočet na buben. Bohužel většina, a jsou mezi nimi i studovaní ekonomové atd., se chová jako rodiče v situaci druhé. Hlava mi nebere, že stále chtějí brát tam, kde už nic není. Jen astronomické dluhy.
Chápu, že je mezi námi spousta lidí, kteří mají opravdu hluboko do kapsy. Pokud pracují a snaží se alespoň trochu sami, je správné jim pomoci. Ale plošně stále a skoro všem sypat peníze na dluh je cesta ke státnímu bankrotu. Je smutné, že v době krize není všem obzvláště státním zaměstnancům stydno stále natahovat ruku a chtít víc peněz.
I přes programové prohlášení současné vlády nedochází k větším úsporám na výdajové straně státního rozpočtu. Nejsou peníze, tak holt nebudou žádné dotace pro armádu neziskových organizací, prapodivných úřadů, ústavů a podobných zařízení. V současné situaci dotovat pouze neziskovky zdravotní a sociální. Až se situace zlepší mohou se zase začít podporovat !!!!smysluplné!!!! „projekty".
Nevím, jak je to jinde, ale u nás má velké procento našich spoluobčanů pocit, že jim stát musí pomoci v každé situaci. Že za nás stát musí všechno vyřešit. Trochu mi připadá, že je to pozůstatek bolševické infekce, kterou jsme tady měli přes 40 let. Ale v demokratické společnosti to tak být nemá. Každý se má snažit podle svých možností a až potom je na řadě nějaká pomoc od státu. Mně zase připadá, že nám stát naopak zase začíná zasahovat do života až moc. Jen co jsme se trochu nadechli v divokých devadesátkách, už se zase začíná smyčka utahovat. Zvlášť smyčka kolem živnostenských krků. Seznam toho, co malí, drobní a střední živnostníci musí, dalece přesahuje seznam toho, na co mají nárok. Ale postupuje to tak i v „normálním" životě. Už nejsme maminka a tatínek, ale rodič a rodič. Už není jen muž a žena, ale další 150 „pohlaví". Nutí nás jezdit elektrickými auty, i když slavná uhlíková stopa je u nich srovnatelná, ne-li větší než u aut se spalovacími motory. A to už vůbec nemluvím o tom, že pokud na to dojde, nebude dost elektřiny. Ale oni si to pohlídají cenami těchto aut. Ty totiž budou tak vysoké, že si je většina lidí v Evropě nebude moct dovolit. To se nám to bude ta zatracená uhlíková stopa krásně snižovat. Už se taky v podstatě nedá volně tvořit (u nás to ještě není tak hrozné jako na Západě), strhávají se sochy, přepisují se dějiny. Už zase se začíná jinak mluvit na veřejnosti a jinak doma. Hrůza mě z toho jímá. Normálka déjá vu.

Fialu zdraví lidí nezajímá

MUDr. Vladimír Dryml privátní chirurg | emeritní senátor | viceprezident Svazu pacientů ČR | sympatizant Strany soukromníků České republiky

Vláda na čele se signalistou Fialou sebrala zdravotnictví 14 miliard snížením platby za státní pojištěnce v situaci, kdy vše zdražuje. Snížila se tím dostupnost i kvalita péče. Jedním z následků je nejen oddalování operací, ale i nedostatek léků.

Příčinou je zcela chybná finanční kalkulace ministerstva zdravotnictví a financí za poskytování péče i vzrůstající náklady na materiál a léky v situaci, kdy u nás inflace dosahuje 17 i více procent. Stížnosti a nářky pacientů ho vůbec nezajímají, stejně jako ODS a celou pětikoalici.
Ministr, který si nechá vzít 14 miliard z resortu, a navíc způsobí chybnou cenotvorbou nedostatek životně důležitých léků, a nejsou to jen antibiotika, by byl dříve rychle bez práce. Na to ale nemá náš signalista premiér Fiala odvahu ani koule, jak říkal M. Topolánek. Nejsou to jen léky, ale i nedostatek kvalitního personálu a chybný systém vzdělávání lékařů i sester a systém odměňování.
Historické chyby v distribuci a výdeji léků i cenotvorbě se při odborném vyprázdnění ministerstva odkryly nyní v plné nahotě, a to v souvislosti s energetickou krizí, inflací a přílivem více než půl milionu Ukrajinců.
Tlak zdravotních pojišťoven na cenu, vznik monopolu 4 hlavních distributorů s podivnými vazbami na některé lékárenské řetězce i nekompetentní vedení a kontrola SUKLU jsou další faktory. V případě výpadku výroby pak nikdo nemá dostatečné zásoby. Do tržního prostředí nutně musí vstoupit stát s formou finanční pomoci při skladování určitých objemů některých důležitých zásob léků, předvídatelnými a nákladům odpovídajícími úhradovými cenami, a hlavně si musí ministr uvědomit, že nákupy se musí plánovat tak, jak plánují i výrobci, tj. asi na 1 rok dopředu. Stát bohužel nic nenakupuje, nic neobjednává, negarantuje odběr a pak se diví, že léky jdou jinam. Navíc k tomu ještě přispívá tím, že nebrání reexportům, a to i na Ukrajinu. Ministr nepočítal s nárůstem více než půl milionů Ukrajinců a respiračními onemocněními v zimě. Jako vlaštovka čeká na jaro. Na mimořádných předražených dovozech si mastí kapsu asi stejní hráči, jako při covidu s vazbami na ministerstvo a vládu. Ministr Stanjura by také měl uvážit, zda jeho poradce pro zdravotnictví je ten správný odborník.

Přehledně: Co vláda původně slíbila a nesplní

Josef Mačí, Jaroslav Gavenda komentátoři | Seznam Zprávy | převzato

Vláda upravila své programové prohlášení. Přiznává, že musí více šetřit, a řadu věcí vůbec nestihla. Tady je přehled nejzásadnějších změn.

Změny v programovém prohlášení vláda Petra Fialy (ODS) zdůvodňuje především válkou na Ukrajině a jejími ekonomickými dopady. Řadu věcí ale ministerstva prostě nestihla. Přibyly ale také nové body, které reagují například na vývoj ve zdravotnictví nebo sociální oblasti. Seznam Zprávy připravily přehledný seznam hlavních změn.

Co z vládního prohlášení zmizelo:

Šetří se na důchodech
Stávající valorizační mechanismus už vláda nepodporuje, ostatně i kvůli tomu je momentálně zablokovaná Poslanecká sněmovna. Ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka (KDU-ČSL) řekl, že zachování současného způsobu valorizace důchodů by znamenalo v příštích deseti letech celkové zatížení pro státní rozpočet zhruba 600 miliard korun povinných výdajů. Penze se mají v červnu mimořádně valorizovat o 1770 korun, vláda chce ale částku snížit na 760 korun. Se snížením zákonem daných valorizací opozice nesouhlasí.
Fialův kabinet už rovněž nepočítá s tím, že by se opět pro nárok na odchod do důchodu započítávala doba studia. Naopak vláda jedná o navýšení věku odchodu do důchodu, současní třicátníci by tak mohli skončit v práci až v 68 letech.

Konec daňovým slevám
„Podmínky daňových slev a odpočtů nastavíme motivačně s rozumnými mezními daňovými sazbami." Tahle věta už v novém vládním prohlášení není. Ministr financí Zbyněk Stanjura (ODS) totiž oznámil, že si na daňové slevy polící – například se tak jedná o zrušení podpory stavebního spoření nebo výrazném omezení slev na nepracující manželku nebo manžela. Zároveň z prohlášení zmizelo pravidlo daňové brzdy. Nebude se tak stanovovat daňový strop, který by nešlo překročit.

Tvrdé zdanění práce se zmírňovat nebude
Vláda rovněž škrtla svůj slib, že sníží sociální pojištění na straně zaměstnavatelů o 2 procentní body. Předpokladem pro tento krok byly totiž konsolidované a dlouhodobě udržitelné veřejné finance. Při aktuálním zcela rekordnímu schodku 120 miliard jen za měsíc únor ale vláda přiznává, že se o udržitelném státním rozpočtu mluvit nedá.

Šetří se na pedagozích
V rozpočtu nejsou peníze, a tak koalice ustupuje i od původně slíbeného dorovnání platů pedagogických pracovníků. Závazek platu na úrovni 130 procent průměrné hrubé mzdy se tak týká už jen učitelů, nově ale ne speciálních pedagogů nebo psychologů, kterých je ale přitom ve školách akutní nedostatek. A nedá se očekávat, že by odvolání slibu další do škol nalákalo.

Nové legislativy je i na vládu moc
Vláda slíbila, že u všech nových zákonů, nařízení nebo vyhlášek nejdéle do pěti let vyhodnotí jejich fungování v praxi. Tedy aby se zjistilo, jaký mají konkrétní dopad a zda nejsou například zbytné. Tohle ale koalice vzdává. Vliv nové legislativy bude zkoumat už jen u vybraných zákonů nebo vyhlášek.

Nestíháme, odkládáme
Vláda rovněž přiznává, že musí řadu kroků odložit. Nestihla se tak například analýza, díky které by se mohl snížit počet úředníků. Ministerstvo školství odkládá o rok reformu výuky nebo úpravu financování vysokých škol. Ministerstvo životního prostředí zase nestihlo předložit návrh na ústavní ochranu vody, novelu zákona o ochraně zemědělského půdního fondu a návrhu na zpřísnění pokut za poškozování životního prostředí.

Co vláda nově přidala:

Chystají se úspory
Kabinet Petra Fialy se nově zavázal, že veřejné finance budou dlouhodobě udržitelné. Ve spolupráci s Národní rozpočtovou radou a Národní ekonomickou radou vlády tak připraví úpravy na příjmové i výdajové straně. Vláda chce v rozpočtu na příští rok ušetřit 70 miliard korun – dvě třetiny úspor se budou hledat na výdajové straně, zbylá třetina na příjmové.
Ministr financí Stanjura už uvedl, že se zaměří třeba na daně z hazardu nebo spotřební daně, konkrétně by se mohla zvýšit například nulová daň na tiché víno, ale také daňové zatížení pohonných hmot, cigaret a dalšího alkoholu. Úrovně daně z přidané hodnoty také už nebudou tři, ale jen dvě. Základní sazba 21 procent by zůstala, dvě snížené by se ale měly podle Ministerstva financí sjednotit, a to na 13 nebo 14 procentech, z původních 10 a 15 procent. Zvyšovat by se také mohla daň z nemovitostí.

Zahraniční politika
V této oblasti vláda přidala několik bodů týkajících se války na Ukrajině. Fialův kabinet chce usilovat o zřízení zvláštního tribunálu pro stíhání zločinů agrese proti Ukrajině a chce se také aktivně podílet na poválečné obnově Ukrajiny. Vláda hodlá maximálně využít potenciálu českých firem a specialistů.

Už žádná druhá Bečva
Ministerstvo životního prostředí se nově ve vládním prohlášení zavázalo, že zavede on-line monitoring vody vypouštěné z průmyslových provozů do řek u významných znečišťovatelů. Přímo tak reaguje na kauzu řeky Bečva, kde v září roku 2020 jedy zahubily 40 tun ryb. Soud nyní rozplétá, kdo ekologickou katastrofu způsobil.

Léky, léky, léky
Už by se neměla opakovat situace jako během podzimu a zimy, kdy nebyla dostupná antibiotika pro děti i dospělé. Ministerstvo zdravotnictví se zavázalo, že vytvoří systém, „který umožní lépe předcházet nenadálým výpadkům dodávek léků". Vládní nápad na udržování až dvouměsíční zásoby léků ale narazil u výrobců. Podle nich s výpadky léků nepomůže, naopak je může ještě zhoršit.

Víc peněz na armádu
Vláda si pospíšila s cílem navyšovat výdaje na obranu, aby dosáhla úrovně 2 % HDP. Původně tohoto cíle chtěla dosáhnout v roce 2025, nově je v prohlášení rok 2024.

Hledají se podvodníci s dávkami
Ministerstvo práce a sociálních věcí si stanovilo nový a ambiciózní úkol – připravit „koncepční změny v sociálních dávkových systémech". Ministr Marian Jurečka (KDU-ČSL) zatím oznámil, že si chce posvítit na zneužívání dávek, konkrétně nemocenské a příspěvku na bydlení. Nejde o nic nového. Zamezit podvodnému čerpání pomoci chtěla prakticky každá vláda.

Medvěděv otevřeně vyhrožuje zničením celého lidstva

Alex Švamberk komentátor | Novinky.cz | převzato

Jadernou apokalypsou hrozí jeden z ruských jestřábů, bývalý prezident a nynější náměstek ruské bezpečnostní rady Dmitrij Medvěděv. V článku pro list Izvěstija rozebírá téma, jak v dějinách končily velké říše a jak to současně vedlo k rozpadu stávajícího uspořádání světa.

„Každá zhroucená říše pohřbí pod svými troskami polovinu světa, ne-li více," píše Medvěděv v článku nazvaném Body, z nichž není návratu. „Zdá se, že ti, kteří nejprve rozvrátili SSSR a nyní chtějí zničit Ruskou federaci, to nechtějí pochopit. Podléhají klamné iluzi, že poté, co poslali na onen svět bez jediného výstřelu Sovětský svaz, dokážou bez vážných problémů pro sebe pohřbít i dnešní Rusko," pokračuje bývalý prezident.

Pak přechází k otevřeným hrozbám. „Pokud bude skutečně nastolena otázka existence samotného Ruska, nebude se řešit na ukrajinské frontě, ale společně s otázkou další existence celé lidské civilizace. Tady by neměly být žádné dvojsmysly. Svět bez Ruska nepotřebujeme," nenechává Medvěděv nikoho na pochybách, jak to myslí.

Dále varuje, že posílání dalších zbraní „neofašistickému režimu", jak označuje kyjevskou vládu, a blokování jednání „povede k totálnímu fiasku, k prohře všech, ke kolapsu, k apokalypse". Zmiňuje, že v takovém případě bude na věky zapomenut stávající způsob života, dokud nepoklesne radiační záření.

Medvěděv se tak uchýlil k apokalyptickým hrozbám nacistického střihu. Adolf Hitler chtěl klidně zničit vlastní národ, když se neukázal dost silný. Císařské Japonsko mělo zase v úmyslu porazit Američany sebevražednými útoky milionů svých špatně vyzbrojených občanů, kteří byli ochotni položit za císaře život.

Bývalý ruský prezident ale současně tvrdí, že Rusko takovouto apokalypsu nedovolí, ačkoliv je to on, kdo ji o odstavec výše sám výslovně zmiňuje. Následně připomíná, že Rusko ve snaze zabránit katastrofě není osamocené, protože západní země, které se staví proti ruské agresi na Ukrajině, podle něj představují jen patnáct procent světové populace.

Analýza rozpadu SSSR

Medvěděv v článku připomíná, že loni uplynulo sto let od vzniku Sovětského svazu, a paradoxně přináší až kacířsky otevřenou analýzu rozpadu SSSR a jeho důsledků. Přiznává, že válka na Ukrajině je důsledkem rozpadu Sovětského svazu, kdy hlavy nově vzniklých samostatných republik se staraly jen o svou moc, na což se díval Západ z výšky s povýšeností vítěze.

Bývalý ruský prezident v této souvislosti chválí, že Michail Gorbačov a Boris Jelcin dokázali zabránit rozpoutání občanské války, i když nespokojenost chudnoucích obyvatel v ní v roce 1993 hrozila přerůst. Ta podle něj nepropukla i proto, že se Západ tehdy nepokusil krizi rozdmýchávat.

„K čemu je svět bez Ruska?"

Tuto otázku poprvé položil ruský prezident Vladimir Putin v dokumentu Světové uspořádání 2018.

„Pokud se někdo rozhodl, že zničí Rusko, vzniká nám zákonné právo na odpověď. Ano, bude to pro lidstvo globální katastrofa. Pro svět to bude globální katastrofa. Ale já si přece jen, jako občan Ruska a hlava ruského státu, v tomto případě kladu otázku: K čemu potřebujeme svět, když v něm nebude Rusko?"

I když Rusko dokázalo vybřednout z krize, stabilizovat ekonomiku a sociální sféru, dějiny jsou podle Medvěděva neúprosné a všechny říše se nakonec rozpadnou. Jmenuje konec Říma i Byzance, britského impéria, nad nímž nezapadalo slunce, ale také konec chalífátu osmanské říše nebo vzestup a pád Napoleona a Čingischána stejně jako carského Ruska.

„To je zákon světa. Po rozkvětu impéria a jeho zlatém věku následuje dlouhá cesta ke stejnému finále – k rozpadu a válce nebo válce a rozpadu. To se stalo i nám, Sovětskému svazu, jen opožděně. K válce mohlo dojít dříve, v devadesátých letech minulého století, v prvních dvou dekádách 21. století, ale rozhořela se až nyní. Tento vývoj souvisí s neúprosným a tvrdým chodem světových dějin. Velká země umírá a začíná válka. Dříve nebo později. Nahromaděné vnitřní rozpory jsou příliš velké. Objevuje se silný nacionalismus, primitivní závist a chamtivost. A nejsilnějším katalyzátorem války po smrti impéria jsou země okolo něj, které si přejí další rozdělení hroutící se moci," píše Medvěděv.

Převracení faktů

Na tomto místě však Medvěděv svou překvapivě otevřenou analýzu zastavuje, a vyhýbá se tak naznačenému závěru, že Rusko je odsouzeno ke zhroucení. Místo toho píše, že se anglosaská civilizace na základě přesvědčení o své výlučnosti a mesianismu zbláznila.

A začíná převracet fakta. V roce 2008 podle něj západní svět podpořil gruzínskou agresi proti osetskému lidu a vynesl k moci „blázna, narkomana a dobrodruha", aniž by jmenoval Michaila Saakašviliho. Ten se v létě 2008 rozhodl obnovit silou kontrolu nad celým územím Gruzie a vyslal navzdory varování Kremlu jednotky do Jižní Osetie. Rusko pak zaútočilo na Gruzii a ta válku prohrála. Západ v tom nehrál roli.

Za druhý zlom Medvěděv označuje jaro 2014, kdy obyvatelé Krymu v referendu dali najevo své přání vrátit se do „historické vlasti", jak označil výsledek hlasování pod kontrolou ruských jednotek. To podle něj na Západě vyvolalo „šílenou hysterii", která trvá dodnes a která je živena atavistickou rusofobií vedoucí ke snaze vytvořit nové Frankensteinovo monstrum v podobě antiruské Ukrajiny. „Byla to šílená hysterie, posedlost touhou roztrhat naši zemi, která nakonec vedla ke speciální vojenské operaci," snaží se vysvětlit Medvěděv důvody ruské invaze, která zemi přivedla do mezinárodní izolace.

Děkujeme Vám i za malou finanční podporu na činnost naší stavovské strany:

transparentní účet Strany soukromníků České republiky

Komerční banka, a.s., číslo účtu: 115-3902720297/0100
V.S. 2022111

Hydrogenmethane a.s.

Vaše cesta

Jsme skupina investorů do obnovitelných energií a specialisté na metanizaci.
K obnovitelným zdrojům energie se v podmínkách ČR řadí využití energie vody, větru, slunečního záření, biomasy a bioplynu, energie prostředí využívaná tepelnými čerpadly, geotermální energie a energie kapalných biopaliv.

Obnovitelné zdroje energie jsou v podmínkách ČR nefosilní přírodní zdroje energie, tj. energie vody, větru, slunečního záření, pevné biomasy a bioplynu, energie okolního prostředí, geotermální energie a energie kapalných biopaliv.

Power2Gas nebo také metanizace je koncept, který umožňuje akumulaci elektřiny díky plynu a zároveň je schopen využít produkovaný oxid uhličitý na výrobu metanu. Jak to funguje?
Nadbytečná elektrická energie se pomocí elektrolýzy přemění na vodík. Pak následuje takzvaný stupeň metanizace, kdy se z vodíku a oxidu uhličitého (CO_2) získá syntetický metan. Ten můžeme snadno přepravovat, dodávat do plynárenské sítě, využít pro vlastní spotřebiče nebo ho v případě potřeby proměnit zpět na elektrickou energii.

Obchodní ředitel: Martin Kuruc,
tel.: +420 777308786,
e-mail.martin.kuruc@lshydrogenmethane.cz

NÁRODNÍ INSTITUT PRO OBRANU A BEZPEČNOST

O NÁS

Hlavním cílem činnosti Národního institutu pro obranu a bezpečnost, z.ú. je aktivně přispívat k výchově nastupujících generací k hrdosti, vlastenectví a schopnosti čelit krizovým situacím. Zasazujeme se o budování aktivní občanské společnosti schopné efektivně hájit svou národní suverenitu a k posilování občanské spoluzodpovědnosti za všeobecnou bezpečnost a obranu České republiky v případě jejího ohrožení.

ŘEDITEL INSTITUTU OBRANY

STANISLAV GAZDIK
(ER) SERGENT CHEF (médaille militaire)
Dnes válečný veterán a bývalý legionář. Do cizinecké legie vstoupil v roce 1991. Díky výborným výsledkům se dostal jako první člověk z východní Evropy do speciální zásahové jednotky Group Commandos Parachutistes (GCP) v 2 REP. Kde končil jako zástupce velitele jednotky, dnes ředitel institutu obrany.

PODPOŘTE NAŠI ČINNOST

Abychom mohli vytvořit nový dětský kroužek pod vedením zkušeného instruktora při každé škole.

Národní institut pro obranu a bezpečnost, z.ú.
Kostelecká 879/59 Praha 9,196 00, Česká republika
IČ: 05390681
DIČ: CZ05390681
info@institutobrany.cz
TEL. +420 721 008 942

WWW.INSTITUTOBRANY.CZ

PODPOŘTE NÁS
Číslo účtu: 2113540651/2700

QR Platba

RVS Chodov, s.r.o.

NAŠE FIRMA VYRÁBÍ A DODÁVÁ

- ✓ Pásové váhy
- ✓ Zásobníkové váhy
- ✓ Váhy na sila
- ✓ Mostové váhy,
- ✓ Pytlovací váhy
- ✓ Váhy na BIG-BAG
- ✓ Váhy pro betonárny
- ✓ Linky pro MZK – míchání mineralbetonů
- ✓ Dávkovací linky

Vyhodnocovací jednotka RVS350U

vážící mechanika TS102

RVS Chodov, s.r.o.
Vančurova 504
357 35 Chodov
Tel.: 602 278 444, fax: 352 667 749
www.rvs.cz e-mail: rvs@rvs.cz

www.royalczechbeer.cz

Drazí příznivci tradičního českého pivovarství,

jmenuji se Radek Trojna a jsem zakladatelem značky Royal Czech Beer. Tato značka piva vznikla v roce 2013 a již svým názvem odkazuje na královskou tradici českého pivovarství. Všechna piva, která se pyšní názvem Royal Czech Beer, jsou vařena tradiční českou technologií jen z těch nejkvalitnějších českých a moravských surovin.

Po úspěšném působení na zahraničních trzích jsem se rozhodl přijmout další výzvu, prosadit se se značkou Royal Czech Beer na trhu tuzemském. Sestavil jsem tedy tým odborníků, kterých si velice vážím, a výsledkem jsou produkty, jejichž lahodnou, plnou, říznou a hořkou chuť budete moci ochutnat i u nás v České republice v restauracích, hotelích, penzionech a dalších místech. V současné době se prezentujeme exkluzivním balení šesti skleněných láhví o objemu 0,33 l. Toto balení lze v případě zájmu graficky upravit, například zakomponovat logo Vaší společnosti, čímž získáte skvělý dárkový předmět pro Vaše klienty.

Další informace o společnosti Royal Czech Beer najdete na stránkách www.royalczechbeer.cz, Facebooku a Instagramu.

Dej Bůh štěstí, Radek Trojna.

+420 606 760 000
prodej@royalczechbeer.cz

PŘIHLÁŠKA – číslo …….
Člen Strany soukromníků České republiky

Jméno	Příjmení	Titul
Datum narození	Bydliště	
Místo narození	Okres	
Druh podnikání, povolání	Kraj	
Telefonní kontakt	E-mail	

Podpisem této přihlášky k členství prohlašuji, že:

- jsem se seznámil se stanovami Strany soukromníků České republiky;
- nejsem členem jiné politické strany nebo hnutí;
- nebyl jsem členem ani spolupracovníkem StB;
- jsem si vědom, že členství ve Straně soukromníků České republiky mi vznikne, až kladným vyjádřením místně příslušného krajského orgánu a zaplacením členského příspěvku;
- členský příspěvek se platí výhradně na bankovní účet č. 115-5828550267/0100, pod variabilním symbolem DATUM NAROZENÍ;
- souhlasím se zpracováním svých osobních údajů, které jsem shora uvedl;
- souhlasím se zasíláním informací o dění ve Straně soukromníků České republiky.

Poučení (výňatek ze stanov):
Členem Strany soukromníků České republiky se může stát občan ČR po dosažení věku 18 let. Členství v jiných politických stranách či hnutích je překážkou pro vznik členství. Členství vzniká splněním všech těchto podmínek: podáním řádně vyplněné a podepsané typizované přihlášky k členství ve Straně soukromníků České republiky, vyslovení souhlasu příslušného krajského orgánu s členstvím a řádným a včasným zaplacením členského příspěvku.
Členství ve Straně soukromníků České republiky zaniká vystoupením nebo zrušením členství nebo úmrtím člena, nebo nezaplacením členského příspěvku ani v náhradním termínu. O zrušení členství rozhoduje předsednictvo na návrh krajské rady, ke které člen místně přísluší. Proti rozhodnutí o zrušení členství má člen právo podat písemnou formou odvolání, doručené předsednictvu do 15 dnů od písemného obdržení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje kontrolní a revizní komise Strany soukromníků České republiky.
Členský příspěvek hradí člen najednou za kalendářní rok. Členský příspěvek činí 50 Kč za každý i započatý kalendářní měsíc členství, nejvýše však 600 Kč ročně. Členský příspěvek je u nových členů splatný vždy do 30 dnů, ode dne převzetí přihlášky místně příslušnou krajskou radou, a to ve výši odpovídající součinu členského příspěvku za každý i započatý kalendářní měsíc členství a počtu měsíců, které ke dni podání přihlášky zbývají do konce kalendářního roku, ve kterém byla přijata přihláška člena. U stávajících členů je členský příspěvek splatný do 31. 3. každého roku dopředu ve výši 600 Kč. Okamžikem nezaplacení členského příspěvku dochází k pozastavení členství, které se projeví pozastavením výkonu všech funkcí a ztrátou hlasovacího práva.

Datum: **Datum:**

Podpis žadatele o členství Vyjádření krajského orgánu

Datum registrace přihlášky: ……

Kontakt na tajemnici strany: +420 603 342 483
www.facebook.com/soukromnici **www.soukromnici.cz**
Sídlo: T. G. Masaryka 24, 534 01 Holice
Republiková kancelář: Revoluční 16, 110 00 Praha 1

PŘIHLÁŠKA – číslo …….
Sympatizant Strany soukromníků České republiky

Jméno	Příjmení	Titul
Datum narození	Bydliště, okres	
Druh podnikání, povolání	Kraj	
Telefonní kontakt	e-mail	

Motto: Strana soukromníků České republiky byla založena 21. 11. 2008 v Praze – Horních Počernicích jako stavovská politická strana živnostenského typu.

- Strana soukromníků České republiky navazuje na tradice parlamentní a vládní Československé živnostensko-obchodnické strany středostavovské (1918-1938), jejíž činnost byla násilně přerušena německou okupací a které nebyla povolena obnova činnosti po válce usnesením Národní fronty (ČSSD, KSČ, ČSL, Národní socialisté) ze dne 4. 4. 1945.
- Navazuje také na činnost Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČESKÉ REPUBLIKY (1992-1996), kterou v parlamentních volbách 1992 volilo do ČNR 203.642 voličů (3,14 %) a v komunálních volbách 1994 získala pozice starostů v 9 městech a obcích a měla 172 zastupitelů.
- Strana soukromníků České republiky má hlavní politický cíl stát se důraznou politickou sebeobranou OSVČ, živnostníků, majitelů malých a středních firem, jejich rodinných příslušníků a jejich zaměstnanců v obcích, městech, krajích, parlamentu, senátu a vládě ČESKÉ REPUBLIKY.

Práva organizovaného sympatizanta Strany soukromníků České republiky:

- být pravidelně informován o činnosti strany, jejich usneseních, záměrech a zúčastnit se diskuze nad tématy s hlasem poradním;
- možnost ucházet se o místo na kandidátce v obecních, krajských, senátních a parlamentních volbách; v místech, kde Strana soukromníků České republiky nemá zatím členy, může sympatizant iniciovat v komunálních volbách vznik kandidátky pod hlavičkou Strany soukromníků České republiky, stát se lídrem kandidátky a po schválení orgány kraje zúčastnit se s podporou Strany soukromníků České republiky komunálních voleb;
- možnost získání kontaktů na členy a sympatizanty Strany soukromníků České republiky a následnou spoluprací s nimi zvýšit svůj obchodní a výrobní potenciál.

Povinnosti organizovaného sympatizanta:

- hájit politický směr Strany soukromníků České republiky;
- dobře reprezentovat Stranu soukromníků České republiky při objasňování politických záměrů.
-

Zasláním daru ve výši 100 Kč na účet číslo 115-39 02 72 02 97/0100 stvrzuje organizovaný sympatizant svůj status na jeden rok.

Datum:
Podpis žadatele

Datum:
Vyjádření krajského orgánu

Datum registrace přihlášky: ……

REGISTRAČNÍ LIST

člena nebo organizovaného sympatizanta Strany soukromníků České republiky v Obchodní a ekonomické sekci strany

Titul, jméno, příjmení	Název firmy, OSVČ, majitel, jednatel

Sídlo firmy – telefon, email, web	Počet „poboček“ včetně obce či města, ve kterém působí

Předmět podnikání	Nabídka zboží, služeb, obch. spolupráce

Komentář

Založení **Obchodní a ekonomické sekce Strany soukromníků České republiky** bylo schváleno Rozšířeným předsednictvem strany **28. 5 2020.** Základní myšlenkou je to, aby náš člen nebo organizovaný sympatizant např. z Ostravy, Prahy, Karlových Varů věděl, čím se zabývá jeho stranický kolega z Břeclavi, Uherského Hradiště, Liberce atd.

Jsem přesvědčen, že **tato základní informace** může být počátečním impulzem k obchodní nebo jiné spolupráci mezi našimi lidmi. **A to vše při plném vědomí, že politická strana nesmí ze zákona podnikat. Ale může svým členům poskytnout i takový druh servisu!!!** Soukromník, který se rozhodne vstoupit do politiky, musí také vydělávat peníze. A k tomu je každý kontakt dobrý.

Po prvních 15 zájemcích z našich řad připravíme databázi a uvidíme, jak dále. Naši předkové z **Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské mezi sebou velmi čile obchodovali.** I když neměli internet, **věděli o sobě.** Vzal jsem na sebe dobrovolně zodpovědnost za tento pokus. **Prosím o Vaše připomínky a návrhy.** Více hlav více ví.

Rudolf Baránek

Kontakt na tajemnici strany: +420 603 342 483
www.facebook.com/soukromnici **www.soukromnici.cz**

Sídlo: T. G. Masaryka 24, 534 01 Holice
Republiková kancelář: Revoluční 16, 110 00 Praha 1